

Szerkesztőség: Arad-csanádi egyesült vasutak... Kéziratokat vissza nem küldünk.

ARADI KÖZLÖNY

POLITIKAI TARSADALMI ÉS KÖZGAZDASÁGI NAPI LAP.

Megjeleni hétfőn és keddnapon... Hirdetések díja: 8 hasábon...

Srpska Nezavisnost.

Kedves szomszédaink és barátaink, a szerb urak, a külpolitikára vonatkozólag... Arad, május 22.

monarchiának, hogy vad vonításai- kal megtöltésük a levegőt? Talán nem követelnék Bécsben...

A jelentések pedig, melyekre a „Srpska Nezavisnost“ eiffel-magas ostobaságait és képtelenségeit építi...

Az olasz király, mint lapunk más helyén jelentjük, kedden reggel programszere- lés megérkezett a német birodalom...

az egész világ előtt dekumentálja szilárd összetartását a békekörz szivetsége- nek. A német császár brunnswig beszéde...

Pénzügyi egyezmény Horvátországgal. A magyarorszagi bizottság kedd délután ülésen vette tárgyalás alá...

Országgyűlés. A képviselőház kedden tovább folytatta a vallás- és közoktatásiügyi miniszteri általános vitát...

Hermán Ottó kijelentve, hogy a közoktatásügyi miniszterrel szemben sem személyes, sem más oppozitációt kifejezni nem hajlandó...

Hogy mentek be a csehek a rajkárba? Potocki Alfréd gróf halála alkalmából a „Narodni Listy“ leleplezések közt...

de a választásnál felelősséget vállalt, melynek tagadól választ a kormány felszólítására...

KÜLFÖLD.

A munkás-sztrájkok. Lázként ráng az egész kontinens az Albion szigetbirodalmán is...

Az „ARADI KÖZLÖNY“ tárczája. (Május 22.)

Katonaelet.

Dobosok iskolája. Az országúton mentem, melynek a fehér vonala olyan messze elnyúl, a vén nyárfák sztrike poros lombjai alatt...

lonnát meg egyebet. Gyorsan jön, csatolva mindenféle szereivel, isszadva a szárdt fűben nehéz terhe alatt.

Hát már nem lesz egy kis pihenés, nem fogják körülzárni mindenféle rossz mondásokkal?

Szalmakalapja széles szárnyai alatt az övegye ranczos arca mosolyog, boldog gondolat ül ki rajta, mintha visszacsémélne...

As uton, a paraszt asszonyok, kik vessző osapásokkal hajlítják maguk előtt a hizott sertiéseket...

S az ezred-dobos látva, hogy csinos leányok bámulják, a suttognak, ujjal mutogatva óriási természetét...

— Csak egy uram, mint a két krajcsárosokat, s én, a ki most önk beszélek, én, a kinek husz évi szolgálatom...

hogy ön leszállna a rue de Louvre-ban lakásán, szálljon le hotel du Louvre-ban...

Dani kéresemre a kapitány parancsot adott a hajóval oly fordulatot tenni, mely által Ravinet apó a matrós minden veszély nélkül elérhették a szejakjukat...

— A vizontlatásra!... Számítson reám!

— Henriette kisasszony még ma este fog egy táviratot kapni öntől!

Ugyanabban az órában, mikor a „Saint-Louis“ fedélzetén Ravinet apó kezét szorította Danival, többször ismételve: „A vizontlatásra!“...

Mikor előző nap Ravinet apó megjelent dében, kezében egy utóbördönddel, sietése oly rendkívüli és zavara oly nagy, hogy szinte örülne lehetett őt hinni.

Hévível nékővérőtől kétezer frankot, sietve iratott Henriette által egy levelet Daninak, és mint a szélvész rohant ki, éppen úgy, mint a hogy belépett, mikor is nem mondott egyebet csak ezt.

— Champcy ur megjön, vagy már meg is jött Marselleban egy kereskedő-hajón, a „Saint-Louis“ gőzcsón, a miniszteriumban mondták ezt nekem...

elfoglaltságából, mi nagyon ellenkezett szokott kedélyhangulatával.

— Mit gondolt, Henriette kisasszony, — kezdte egy kissé orlítottat vigasztalással, — fivérem elutasasa nem itél el bennünket arra, hogy éhen haljunk meg, ha jól tudom.

Est mondvá Bartolomé felállott; szótlan sietve teríteni az asztalt, később benlélt a szerény ebédhez Henriettel szemben.

Az ebéd szerény volt, mégis bőséges. A két nő oly nyomott hangulatban volt, hogy mindegyik mosogatta kését és villáját, hogy a másikat megcsalja.

Gondolatjuk minden igyekezetünk dacára messze bolyongott ettől a szobától, moszse ezen kis asztaltól, az utazónál.

— Most már elutasított, — mormogá Henriette, mikor az óra nyolcaszt ütött.

— Söt má' messze is lehet, — válaszolt az idősebb nő.

De egyikük sem ismerte a távolságot Páris és Marselle közt, sem az állomások számát, sőt pontosan még azon nagyobb városok nevét sem melyeket a vasút érint.

— Egy „utazó kaland“ kell szerveznünk! — kiáltott fel a derek övegy-asszony.

Es egészen boldognak ezreve magát ettől a gondolatól elindognak kisérettel, és egy közeli könyvtárába szaladt, a honnan csakhamar visszajött diadalmasan mutogatva egy érga fűzetet.

mint ön mondotta nekem, miért ne végosnók be azt?

— Maradjunk tehát fenn, — hagyta helyben a kitűnő övegye nő.

Ok a Ravinet apó halgatagsága folytán találgatásokra voltak ugyan szorulva, mindazonáltal bizonyosok voltak abban, hogy valami nagymérvű, váratlan döntő esemény van előkészítve.

Azt nem tudták, hogy milyen lesz, de megértették, érezték, hogy a Champcy Dani megérkezése mindent, az egész helyzet meg kell, hogy változtassa.

Csak hogy, vajjon Dani valóban megérkezik-e? — Ha igen — monda Henriette — miért bizonygattak nekem még kevéssel ezelőtt az ellenkezőt a miniszteriumban?

— Azután, hogy történi ez, az hogy egy kereskedő hajón tér vissza Franciaországba és nem egy sorhajón?

— Mert végre kezébe kerültek az ön levelei gyermekeknek, — magyarázta a derek matróna, — és azokat elolvastva, Champcy ur mindent ott hagyott.

Lassanként, miután már minden találgatást, minden lehetőséget kiakasztott, de la Ville-Haudry kisasszony elhallgatott.

— Ah!... Ravinet ur a lyoni állomáson van!

Azután kesse mindinkább nehezebb lett már alig bírta kibújni a tít, feje az egyik válláról a másikra segett és szemei észrevétlenül bucsukódtak... Öreg barátja felállította, hogy menjen a szobájába és a fiatal leány most már nem ellenkezett többé.

